

РЕШЕНИЕ

№ 830

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 25.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10144** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл.от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ж.к. С. [жилищен адрес] представлявано от В. К. Б., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С644-0039180/16.09.2020г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол” при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.”а” и чл.187 от ЗДДС е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект – магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], ж.к. О. 2 срещу [жилищен адрес] стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до този обект за срок от 14 дни.

В жалбата се сочи, че оспорената заповед е неоснователна и незаконосъобразна, като в същата са изложени мотиви единствено и само по отношение на незаконосъобразността на разпореждането за допускане на предварително изпълнение на същата.

В с.з., жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. А., счита жалбата занеоснователна. Прави искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.09.2020г., в 12:36 часа, контролните органи при ТД на НАП- С. осъществяват проверка на търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС – магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], ж.к. О. 2 срещу [жилищен адрес] стопанисван от жалбоподателя. В хода на проверката извършват контролна покупка на 2 броя банани на обща стойност 1,03 лв., платена в брой от проверяващите. За покупката не е бил издаден касов бон едновременно с получаване на плащането, въпреки, че в обекта е имало регистрирано работещо фискално устройство. Неиздаването на касов бон се потвърждава и от отпечатания от фискалното устройство КЛЕН (лист 39 от делото), където контролната покупка не е отразена. При извършването на проверката била установена и разлика между фактическата и касова наличност на паричните средства в обекта в размер на 45, 63 лв., неотразени във фискалната памен на ФУ. Съставен е Протокол № 0039180/06.09.2020г. Въз основа на приетата в протокола фактическа обстановка административният орган е приел, че жалбоподателят в нарушение на чл.25, ал.3 от Наредба № Н-18/2006 г. не е изпълнил задължението си да регистрира и отчете извършената продажба на стойност 1, 03 лв. чрез издаване на фискална касова бележка и на основание чл.186, ал.1, т.1, б.”а” ЗДДС, на 16.09.2020 г. издава Заповед № ФК- С644-0039180, с която е наложил оспорената ПАМ, като на основание чл.187 ЗДДС е забранил достъпа до обекта за срок от 14 дни.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.186, ал.3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която началниците на отделите „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ и ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са упълномощени да налагат принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на изложеното съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия. Заповедта е в предписаните от закона форма и съдържание. Към заповедта са изложени обширни мотиви. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми.

Чл.118, ал.1 ЗДДС определя, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон). Това задължение за издаване на фискална касова бележка е отразено и в чл.25, ал.1 от издадената на основание чл.118, ал.4 ЗДДС Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Безспорно по делото е установено, че

жалбоподателят не е изпълнил това си задължение и не е издал фискална касова бележка за извършената контролна покупка от проверяващите органи. Неизпълнението на задължението по чл.118, ал.1 ЗДДС обуславя налагането на принудителната административна мярка по чл.186, т.1 б.“а“ от същия закон. В този случай административният орган действа при условията на обвързана компетентност – осъществяването на това нарушение задължително води до налагане на принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в случая се касае за покупка от 1,03 лв., което едва ли би могло да засегне събирателната функция на бюджета и да доведе до настъпване на значителни и трудно поправими вреди за фиска. В случая се касае до принудителна административна мярка, а не за административно наказание, поради което не може да се прави възражение за явна несправедливост. Нарушението на чл.118, ал.1 ЗДДС не съдържа в състава си стойност на неиздания фискален касов бон, самото издаване, независимо от стойността, е въведено в нарушение.

Освен това, следва да се отбележи, че в хода на делото се представиха доказателства (Заповед № ФК-С742-0084835 от 26.10.202г. и Заповед № ФК-С535-0405448/17.06.2020г.), видно от които се установява системност на извършване на вмененото на жалбоподателя с оспорената заповед нарушение, а именно издаване на касова бележка за извършена в обекта покупка.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт отговаря на изискванията за законосъобразност, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ТД на НАП С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществените от пълномощника на ответника процесуални действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 лева.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ж.к. С. [жилищен адрес] представлявано от В. К. Б., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С644-0039180/16.09.2020г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.”а” и чл.187 от ЗДДС е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект – магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], ж.к. О. 2 срещу [жилищен адрес] стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до този обект за срок от 14 дни..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.

137 АПК.

СЪДИЯ: